



**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: suport@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 454
din 21.12.2010**

Dosar nr.: 354/2010

Petiția nr.: 7609/24.09.2010

Petent: D I

Reclamat: Căminul pentru Persoane Vârstnice-Sibiu, Primăria Municipiului Sibiu.

Obiect: Refuzul internării petentului în cadrul "Căminului pentru Persoane Vârstnice", de către autoritățile locale îndreptățite potrivit legii.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petenților

I.1.1. D I

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1 Căminul pentru Persoane Vârstnice Loc. Sibiu, str. George Coșbuc, nr. 20, Județul Sibiu

I.2.2 Primăria Municipiului Sibiu-Consiliul Local, prin reprezentant domnul D N Loc. Sibiu, str. Samuel Brukenthal, Județul Sibiu

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1 Petentul dorește de un an să se stabilească la căminul de oameni vârstnici din Sibiu. În opinia petentului, domnul Secretar din cadrul Primăriei Sibiu-D I N, nu-i întocmește formele legale pentru internare, din motive nejustificate. Petentul a locuit o perioadă în SUA, perioadă la care a lucrat și a contribuit conform legilor statului american la contribuțiile sociale locale. După o perioadă de 17 ani a dorit să revină în țară, dobândind în urma revenirii ca drepturi de la statul român, o pensie de boală și de handicap. Petentul consideră că, este privat de a beneficia de un drept al său ca cetățean român, și plătitor de

impozite pentru perioada în care a lucrat în țara sa. În consecință, petentul consideră că este nedreptățit pe criterii de vârstă, handicap, categorie defavorizată și a statutului său de refugiat.

III. Procedura de citare

3.1 Prin adresa înregistrată cu nr. 9099/11.11.2010, a fost citat petentul D I , pentru data de 07.12.2010. Procedură legal îndeplinită.

3.2 Prin adresa înregistrată cu nr. 9100/11.11.2010, a fost citată Primăria Municipiului Sibiu, prin reprezentant în calitate de domnul Secretar-D N pentru data de 07.12.2010. Procedură legal îndeplinită.

3.3 Prin adresa înregistrată cu nr. 9101/11.11.2010, a fost citat Căminul pentru Persoane Vârstnice, prin reprezentant pentru data de 07.12.2010. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

-

Susținerile părții reclamate

4.1 "Căminul pentru Persoanele Vârstnice" susține că, petentul a solicitat prin cererea nr. 537/05.11.2009, internarea în cadrul Căminului și conform Legii nr. 17/2000, s-a întrunit o comisie alcătuită din asistenți sociali ai Serviciului Public de asistență Socială Sibiu, care a dat curs unei anchete sociale.

4.2 Pe baza constatărilor și propunerilor din fișa de evaluare socio-medicală s-a emis Dispoziția Primarului Municipiului Sibiu nr. 8586/19.11.2009, prin care s-a dispus respingerea cererii de internare a pârâtului, intrucât nu îndeplinea condițiile cerute de actele normative cu privire la pensionare. În acest sens în opinia pârâtei, petentul nu îndeplinea condiția esențială de persoană vârstnică conform dispozițiilor art. 1 alin 4 din Legea 17/2000.

4.3 Coroborat art 1 alin 1 din Metodologia de internare aprobată prin Dispoziția Primarului nr. 2079/2004 „*In serviciul Public Căminul pentru Persoane Vârstnice Sibiu se internează la cerere persoane vârstnice care au împlinit vârsta de pensionare stabilită de lege și în acord cu prevederile Legii Pensiiilor nr. 19/2000*”. Art. 4 alin 2 Vârsta standar de pensionare este de 60 de ani pentru femei și 65 de ani pentru bărbați.

4.4 În opinia pârâtei în urma analizării atente a aspectelor medicale din Fișa de evaluare socio-medicală și geriatrică precum și a rezultatelor interviului de internare s-a apreciat corect că, petentul are o stare bună de sănătate, este o persoană activă, dinamică, validă, capabil să se autoservească, independent în



gândire și acțiune, aspecte ce îl recomandă în a aborda un alt mod de viață, dincolo de limitele impuse de un așezământ social. Un așezământ social având exigențe de comportament și standarde minime de găzduire, care, în opinia pârâtei ar putea constitui o problemă pentru domnul D. Acest lucru este subliniat de către pârâtă bazându-se pe un fapt confirmat din punctul de vedere de către conducerea Fundației "Casa Bună". În acest sens pârâta ne anexează o copie după un document comunicat Serviciului Public de Asistență Socială Sibiu, doamnei Director – M. D. În acest document se subliniază faptul că: "...petentul nu respecta Regulamentul de ordine interioară din cadrul incintei Casa Bună, fiind surprins sub influența alcoolului....", ".....două luni nu și-a depozitat venitul în vederea mutării sale în chirie.....cheltuieli nejustificate pentru țigări, datorii făcute pentru cumpărarea unor creme de ras, cărți, detergenți, balsam de rufe.....".

4.5 Pârâta consideră că, petentul nu a îndeplinit cerințele cerute de lege pentru persoanele vârstnice, neavând vârsta de pensionare și faptul că petentul invocă o suferință de artroză la glezna stângă ca urmare a unei boli, nu obligă pârâta a lua măsurile de a internare a petentului din cauze medicale ce necesită îngrijire de specialitate. Deși în căminul pentru persoane vârstnice există o persoană mai tânără decât petentul dar, internarea persoanei respective s-a făcut ca o "excepție de la regulile de internare", prin faptul că, îmbolnăvirea unui asistat al căminului impunea îngrijiri medicale într-o unitate medicală. Internare care se putea realiza doar în urma unui schimb efectuat din motive ce țin de lipsa de dotări, lipsa mobilierului de dormit(paturi), din partea unității medico socială colaboratoare.

4.6 Primăria Municipiului Sibiu prin reprezentant domnul Secretar-D. N., ne comunică faptul că, singura întâlnire cu petentul a durat câteva minute, în timpul unei audiențe, în care i s-a comunicat acestuia că nu mai sunt locuri la căminul pentru persoane vârstnice din localitatea Sibiu. Mai mult, după susținerile domnului N., a luat personal legătura cu Consiliul Județean Sibiu, pentru obținerea unui alt loc spre internare a petentului, într-un alt cămin din localitatea Marpod, lucru refuzat de către acesta, motivând că nu se află în orașul Sibiu.

VI. Motivele de fapt și de drept

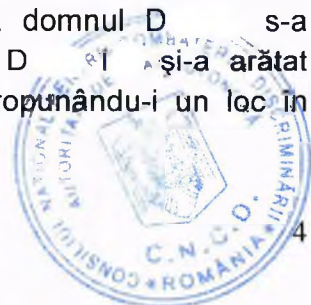
6.1 Colegiul CNCD reține că, petiția așa cum a fost formulată relevă o situație în care, petentul a dorit să se interneze în cadrul "Căminul pentru Persoanele Vârstnice din Sibiu", și cererea ia fost respinsă de către Primăria Municipiului Sibiu, prin Dispoziția nr. 8586, întrucât în opinia ei, petentul nu a îndeplinit vârsta de pensionare stabilită de lege. În data de 12.10.2010 echipa de investigație formată din domnul consilier juridic V. S. și domnul consilier juridic V. O. I. s-a deplasat în municipiul Sibiu, pentru a efectua lucrările de specialitate în dosarul nr. 354/2010, petent – D. I. Pentru o soluționare mai bună a plângerii Colegiu, a decis investigarea faptelor la fața locului de către o echipă de investigații.



6.2 Echipa de investigații s-a deplasat la adresa comunicată de către petent și anume strada Gării nr. 19, unde au fost purtate discuții cu acesta. Domnul D I a declarat că, în opinia dânsului, unul din motivele care au dus la apariția situației conflictuale este faptul că domnul N D I Secretarul Primăriei Sibiu, nu-l place. De asemenea, domnul D I a conchis că refuzul său de a-i acorda bani domnului Secretar, a adâncit situația conflictuală. Altfel, domnul D I a declarat echipei de investigații faptul că îndeplinește toate condițiile prevăzute de lege pentru a putea fi primit în căminul pentru persoane vârstnice și că, din motive încă necunoscute de dânsul, solicitarea i-a fost respinsă de către Primarul Municipiului Sibiu, prin Dispoziția nr. 8586/19.11.2009. Echipa de investigații a dorit să cunoască dacă domnul D I mai are ceva de adăugat în afara celor menționate în petiție; acesta a dorit să reitereze motivele pentru care se consideră discriminat de către domnul Secretar al Primăriei Sibiu și de către doamna directoare a căminului pentru persoane vârstnice și anume: a) în căminul pentru persoane vârstnice sunt internate și persoane care nu au domiciliul în județul Sibiu deși această instituție a fost înființată special pentru persoanele vârstnice cu domiciliul în județul Sibiu; b) doamnei director R C nu-i place de fața dânsului, acest lucru concretizându-se în refuzul de internare în cămin; c) motivul invocat de către conducerea căminului pentru persoane vârstnice pentru justificarea refuzului internării domnului D I a fost neîndeplinirea vârstei legale de către acesta deși, conform observațiilor petentului, în cămin sunt internate și persoane mai tinere decât domnul D

6.3 Domnul D I a mai precizat echipei de investigații faptul că a întocmit o petiție și la Prefectura Municipiului Sibiu, sesizând aceleași aspecte menționate și în plângerea către C.N.C.D. De asemenea, domnul D I a făcut precizarea că este pensionat pe caz de boală având o indemnizație care ar fi acoperit quantumul contribuției obligatorii de plată pentru fiecare lună de cazare în cămin. În continuarea lucrărilor de specialitate în prezentul dosar, echipa de investigații s-a deplasat la sediul Primăriei Municipiului Sibiu din strada Samuel Bruckenthal nr. 2 pentru a purta discuții cu domnul N D I – Secretarul Primăriei și în același timp una dintre persoanele reclamate de către domnul D I

6.4 Domnul N D I declară echipei de investigații că, din câte cunoaște, domnul D I nu a fost internat în respectiva instituție din cauza lipsei locurilor și nu din cauza motivelor prezentate în petiția depusă la C.N.C.D. Domnul Secretar al Primăriei Sibiu susține că l-a cunoscut personal pe domnul D I cu ocazia unei audiențe în timpul căreia domnul D I s-a comportat civilizat. Cu această ocazie, domnul N D I și-a arătat disponibilitatea de a-l ajuta pe domnul D I , propunându-i un loc în



cadru al unui alt cămin pentru persoane vârstnice situat în comuna Marpod, județul Sibiu, unde existau locuri libere. Domnul D I a refuzat această ofertă susținând că dorește să fie internat numai în Căminul pentru Persoane Vârstnice din Sibiu, motivând că este născut și crescut în municipiul Sibiu și are tot dreptul să fie internat în această instituție.

6.5 Domnul N D I a sugerat echipei de investigații purtarea unei discuții cu doamna R C – directorul Căminului pentru Persoane Vârstnice, întrucât este singura persoană în măsură să clarifice lucrurile în acest caz. În vederea continuării lucrărilor de specialitate în dosarul nr. 354/2010 – petent D I , în data de 13.10.2010 echipa de investigație formată din domnul consilier juridic V S și domnul consilier juridic V O I s-a deplasat în municipiul Sibiu, la sediul Căminului pentru Persoane Vârstnice situat în strada George Coșbuc nr. 20, unde a purtat discuții cu doamna R C – directorul acestei instituții. Doamna R C declară echipei de investigații faptul că petiția întocmită de către domnul Dordea Ioan i se pare complet nefondată. Echipa de investigații a dorit să cunoască motivele pentru care domnului D I i-a fost refuzată internarea în această instituție. Doamna director R C a precizat faptul că singurul motiv pentru care nu i-a acceptată internarea domnului D în această instituție a fost neîndeplinirea criteriului de vârstă, criteriu prevăzut în Legea nr. 17/2000 privind asistența socială a persoanelor vârstnice. Doamna director R a explicat echipei de investigații că, în baza prevederilor art. 3 litera c) din actul normativ mai sus-menționat, pot fi internate în instituții de acest gen, numai persoanele care îndeplinesc vârsta legală de pensionare. În prezenta speță, domnul D I nu se încadrează întrucât este pensionat pe caz de boală și nu a împlinit vârsta legală de pensionare. În ceea ce privește comportamentul domnului D I , doamna director R C declară echipei de investigații faptul că, a avut mai multe întrevederi/audiențe cu domnul D I în vederea analizării situației acestuia pentru internarea în cămin dar, de fiecare dată, domnul D I a avut un comportament mai mult decât deplasat la adresa doamnei director R devenind agresiv. Mai mult decât atât, doamna R a precizat faptul că domnul D , chiar a încercat "să-i facă curte". Doamna directoare R a ținut să menționeze că, la fiecare audiență, domnul D I "se prezenta îmbrăcat foarte bine și mirosind frumos, intrând astfel într-o discordanță totală cu celelalte persoane care se aflau în Căminul pentru Persoane Vârstnice". De asemenea, doamna director R consideră că domnul D I este un personaj tulburent care ar fi creat probleme în Căminul pentru Persoane Vârstnice dacă ar fi fost internat, în centru fiind nevoie de liniște și ordine. Doamna R și-a exprimat părerea că domnul D este instabil psihic având în vedere comportamentul său la fiecare



întrevedere pe care a avut-o la centru. D R a precizat echipei de investigații faptul că domnul D I a mai fost internat într-o instituție de acest gen (Așezământul Casa Bună) însă, din cauza comportamentului neadecvat și agresiv, a fost dat afară în urma a trei avertismente. Echipa de investigații a dorit să cunoască dacă această instituție a fost înființată numai pentru persoanele care au domiciliul în județul Sibiu; doamna director R C a precizat faptul că până în anul 2004, Căminul pentru Persoane Vârstnice primea și persoane cu domiciliul în alte județe ale țării. Însă, începând cu anul 2004, în urma descentralizării, Căminul pentru Persoane Vârstnice nu a mai primit decât persoane cu domiciliul în municipiul Sibiu. Persoanelor vârstnice cu domiciliul în alte județe ale țării internate în acel moment în centru, le-au fost făcute buletine pe Municipiul Sibiu transferându-se astfel și pensia acestora de la domiciliu în Municipiul Sibiu. Doamna director R C a declarat echipei de investigații faptul că, în căminul de bătrâni pe care-l conduce, se pot interna și persoane mai tinere dar pensionate legal pe criteriul vârstei dar care au fost încadrate în diverse grupe de pericolozitate. Echipa de investigații a dorit să cunoască motivele invocate de către persoanele vârstnice în momentul în care solicită internarea; doamna director R C declară că în general motivul invocat de către persoanele vârstnice la internare este lipsa locuinței. În cazul domnului D I , motivul a fost "sunt homeless, vin după 18 ani de America". Având în vedere motivația domnului D I , doamna director R C i-ar fi comunicat acestuia că nu îndeplinește condițiile pentru a putea fi internat în căminul de bătrâni.

6.6 Mai mult decât atât, ancheta socială desfășurată în baza prevederilor legii nr. 17/2000, a relevat faptul că domnul D I este semidependent de însoțitor și de asemenea, că nu îndeplinește criteriul de vârstă pentru a putea fi internat în căminul de bătrâni.

6.7 Relativ la definiția discriminării astfel cum este reglementată în O.G. nr. 137/2000, republicată, Colegiul director precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la una dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 din O.G. nr.137/2000, republicată. Colegiul Director trebuie să analizeze dacă tratamentul diferit a fost indus datorită unui criteriu prevăzut de art.2 alin.1, respectiv rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, care să fi constituit elementul determinant în aplicarea acestui tratament. Or, condiția criteriului ca motiv determinant trebuie interpretată în sensul existenței ca circumstanță concretizată, materializată și care constituie cauza actului sau faptului discriminatoriu, și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între



tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată.

6.8 Curtea Europeană de Justiție a arătat că în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâtul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis. (A se vedea în același sens și jurisprudența Curții Europene de Justiție, cauza Bilka Kaufhaus, parag.31; cauza C-33/89 Kowalska [1990] ECR I-2591, parag. 16; cauza C-184/89 Nimz [1991] ECR I-297 parag. 15; cauza C-109/88 Danfoss [1989] ECR 3199, parag. 16; cauza C-127/92, Enderby [1993] ECR 673 parag. 16.)

6.9 Reiterând că natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și un criteriu interzis invocat de persoana care se consideră discriminată, Colegiul observă că un asemenea raport poate fi stabilit în prezenta speță. Într-o atare situație, pârâtei i se poate imputa vina că nu a depus suficiente diligențe în a interna în cadrul "Căminului pentru Persoanele Vârstnice din Sibiu", pe domnul D I în situația în care, asistența socială se acordă la cerere și conform procedurii legale. În contextul expus de petent fiind posesor a unui certificat de încadrare în grad de handicap nr. 2443/03.06.2010, forma în grad accentuat și deținător a unei pensii de invaliditate.

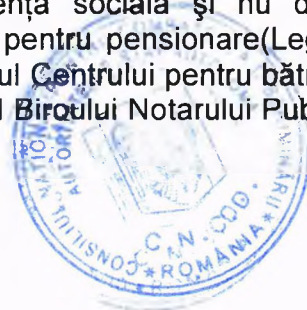
7.0 În consecință certificatul în care petentul a fost încadrat în grad de handicap accentuat îi conferă potrivit Legii nr. 448/2006, dreptul privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu dizabilități.

7.1 Drepturile persoanelor cu handicap sunt prevăzute în Legea nr. 448/2006, și sunt enumerate în scopul asigurării asistenței sociale, respectiv dreptul la serviciile sociale. Urmare a art. 32, în care se prevede că, persoanele cu handicap beneficiază de servicii sociale acordate la:

- a) domiciliu
- b) comunitate
- c) în centre de zi și

rezidențiate, publice sau private, autoritățile locale în speță Consiliul Local, trebuia să asigure asistența socială corespunzătoare.

7.2 În consecință persoanele vârstnice posesoare de certificate de încadrare în grad de handicap "pot" beneficia de îngrijire și asistență de specialitate conform gradului de încadrare în unități de asistență socială și nu doar persoanele care au îndeplinit vârsta stabilită de lege pentru pensionare (Legea 17/2000). Mai mult, petentul a mai fost internat în cadrul Centrului pentru bătrâni "Casa Bună" și potrivit declarației autentificată în cadrul Biroului Notarului Public-



M M B nr 1247/26/10/2009, rezultă că nu deține în proprietate și nici în chirie o locuință și nici teren agricol sau de altă natură.

7.3 În cauză Colegiul constată că, sunt prezentate indicii de natură a prezuma că un criteriu interzis stipulat de art. 2 alin.(1) din O.G. nr. 137/2000 republicată a constituit un obiter dictum în efectuarea actelor procedurale ce țin de noțiunea de întocmire a fișei socio-medicală de către comisia alcătuită din asistenți sociali ai Serviciului Public de asistență Socială Sibiu.

7.4 Secțiunea a II-a -Accesul la serviciile publice administrative și juridice, de sănătate, la alte servicii, bunuri și facilități din OG 137/2000, modificată, la art. 10 alin. (h) prevede că: "refuzarea acordării pentru o persoană sau un grup de persoane a unor drepturi sau facilități" constituie contravenție, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale. Astfel că, Colegiul recomandă Consiliului Local din cadrul Primăriei Municipiului Sibiu, să manifeste exigență și preocupare față de modul în care analizează dosarele socio-medicale ale persoanelor fizice care solicitată un drept de internare într-un centru de bătrâni, având în vedere respectarea principiului nediscriminării.

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Colegiul constată că, se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare conform art. 2 alin. 1, art. 10 alin. h, din Ordonanța de Guvern nr. 137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată.

2. Recomandă Consiliului Local din cadrul Primăriei Municipiului Sibiu, să manifeste exigență și preocupare față de respectarea principiului nediscriminării.

3. Clasarea dosarului

4. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte:

a)D I

b)Căminul pentru Persoane Vârstnice Loc. Sibiu, str. George Coșbuc, nr. 20, Județul Sibiu.

c)Primăria Municipiului Sibiu-Consiliul Local, prin reprezentant domnul D N Loc. Sibiu, str. Samuel Brukenthal, Județul Sibiu.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul



VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC-Membru

CRISTIAN JURA- Membru

CLAUDIA VLAȘ – Membru

DRAGOȘ TIBERIU NIȚĂ– Membru

IOANA POP – Membru

ISTVAN HALLER – Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE – Membru



Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.